

**“МОРИЯ” – СЛУЖЕНИЕ
НА БОЖИЯ ПРОРОЧЕСКИ ДУХ**

**ПЪТЯТ ДО
ПОТОКА КИСОН И
ВЪРХА НА КАРМИЛ**

СТЕФАН ГЛАВЧЕВ

Книгата е дар от Исус!

www.moriah-servant.org

СЪДЪРЖАНИЕ

Към сърцето ти	4
1. За многото пътища и единият Път	6
2. Началото на Пътя.....	12
3. Изпитанието на Пътя	17
4. Сблъсъкът с дявола на Пътя.....	26
5. Победата на Пътя.....	38
6. Триумфът на Пътя	43

Скъпи ми братко!

Нека Духът и Словото на тази книга издигнат сърцето ти в съвършено познаване на Господните пътища! Нека Духът и Силата на Илия станат твои верни спътници до мига на нашето преселение в Царството на Вечната Правда и Любов!

С тази книга Бог Отец протяга ръка към сърцето ти! Хвани дланта Му, за да стане и сърцето ти свидетел на онзи малък облак, който може да бъде видян само от върховете на Кармил! Авторът

КЪМ СЪРЦЕТО ТИ

Скъпи ми братко!

Никой от нас не може да каже каква е тази Любов, с която Отец ни е възлюбил. Никой от нас не може докрай да издири мислите на Всевишния за хората Му. Никой от нас не може да разбере защо към едни Той закоравява, а към други показва богатата Си Благост и Милост. Но е сигурно едно, а именно, че ние сме поколението, което има привилегията да се е родило във времената, когато Истината за Бога ще стане като ослепително бяло Слънце, даряващо с лъчите си Живот и Любов. И когато това бяло Слънце пробие облачните завеси на земята, тогава Неговите лъчи ще обърнат в паника и бяг всички нечисти духове на Сатана.

Много години аз копнеех за такава среща с моя Бог. Среща, при която Той ще ми разкрие не просто прекрасната Си Мъдрост и възвишеност, но среща, при която Бог ще ме направи участник на Неговото величие.

Ти знаеш ли какво е величието, братко мой?

Знаеш ли какво е Бог да ти се открие като Велик Бог?

Ако не знаеш, то си представи как някой цял живот е бил едно малко борче в планината. Това борче е слушало как по време на буря високите борове шумят страшно, но винаги, когато е гледало нагоре, клончетата му са клюмвали, и шепотът на ниското горско течение е подсказвал на дръвчето:

“Тази буря и вятър, които са горе, не са за теб. Ти не си дорасъл да участваш във всичко това. Гледай и подражавай на гъбите, пораснали край теб и остави борове да се занимават с бурята и вятъра...”

Но ето, че идва миг, когато корените на борчето откриват живите води на Бога и започват да пият от тях. Идва миг, когато това борче се превръща в бор и започва да расте нагоре. Идва и още по-чудесен миг, когато порасналият вече бор вижда нещо повече от високите борове край себе си. Защото този бор вижда слънцето, вижда бурята, вижда вятъра, вижда облаците. Вижда светкавиците, които Небето изпраща към земята. Вижда високите планински върхове.

Ти знаеш ли, че Словото на Живия Бог идва при теб не просто да те подкани да го четеш?

То идва и те кани да го живееш. То идва да ти каже, че Исус е приготвил за вярата на сърцето ти планински върхове, които трябва да изкачиш. И силата, с която Той ще те направи да пораснеш и гледаш само към Него, е скрита в делото и Словото на Божия Пророчески Дух.

С тази книга аз искам Отец да ме употреби само за едно:

Да ти дам онзи духовен поглед върху живота на Пророк Илия, с който ти да видиш Пътя до днешния духовен Галаад, да видиш Пътя до днешния Кармил, да видиш Пътя до днешния поток Кисон и Божието възмездие над всички врагове на твоята вяра. Пътят от Галаад до Кисон някога беше извървян от Пророк Илия. Днес Исус копнее и ти да извървиш този Път. Защото ръката на Спасителя е протегната към сърцето ти и Святият Дух нашепва думи, които непременно ще чуеш. Защото сам Отец докосва дълбочините на духа ти и ти казва:

“Извикай към Мене и ще ти отговоря, и ще ти покажа велики и тайни неща, които не знаеш...”¹

Достатъчно е било времето, когато малкото борче плахо е поглеждало нагоре. Днес е времето, когато Отец има нужда от Своите борове, от онези, в които да покаже величието и Силата на Пророческия Си Дух. От онези борове, чийто поглед всякога ще гледа към върха на Кармил. За да види, че там днес Отец е положил цялата Си Слава. И че там Господ Исус ще роди последните Си млади в духа и силата на Илия. В светлата диря и пример на онзи, който стои отляво на Отца, за да вдъхновява с примера си най-силните хора на земята - мъжете и жените по Сърцето на Бога.

Бъди благословен и нека Бог възрасти изобилно вярата ти!

Нека детето стане младеж, а младежът - мъж по Сърцето на Бога!

Амин и Амин!

---

¹ (Еремия 33:3)

1. ЗА МНОГОТО ПЪТИЩА И ЕДИНИЯТ ПЪТ

(КРАТКО ВЪВЕДЕНИЕ В СЛОВОТО И ДУХА НА ТАЗИ КНИГА)

Скъпи ми братко! Ако има Дух на превъзходство и пълнота, то това е Пророческият Дух на Отца. Това е Святият Дух, Който Отец излива в сърцата на избраните и посочените от ръката Му човеци, за да бъдат разкрити на Църквата критериите на Бог Отец и Неговата Съвършена Воля за всички участници в Спасението и Изкуплението на Господ Исус Христос. Сам Исус предупреди в Евангелието, за да внимават всички, които не познават Волята на Бог Отец. Защото каза:

“Не всеки, който Ми казва: Господи! Господи! ще влезе в небесното царство, но който върши волята на Отца Ми, Който е на небесата...”²

Виждаш ли, братко мой, че ти трябва да вършиш Волята на Отец, но Той е на небесата? Качва ли се всеки в небесата, та да знае Волята на Твореца? Качва ли се всеки пред Тронната зала на Всемогъщия, та лично да се убеди какво иска Отец и какво не иска?

Разбира се, че не. Ето тук идва ролята на Божия Пророчески Дух. Защото Бог Отец, Който заключва в Себе Си Началото и Края, е предугадал и избрал отначало отделни хора, с които да запознава целия Си народ относно Волята Си. Ние няма да търсим сметка от Отца кого избира и защо го избира, тъй като това е в Неговите Лични предпочитания, известни на Църквата като Божий Суверенитет. По-скоро трябва да видим другото, а именно, че Божият народ никога не е бил съгласен с предпочитанията на Отца. Той винаги е роптаел и закоравявал сърцето си, когато Отец е изпращал слугите Си да го изобличат. Той винаги е търсел начин да заобиколи Личната Воля на Отца. И това е най-голямата трагедия, която се е случвала на Израил, а днес се случва и на Църквата. Защото някога Израил избиваше пророците си, а пък днес същото правят последните поколения от вярващи. Тази е причината в Пророческите думи на Спасителя Христос

---

² (Матей 7:21)

да има такава загриженост и предварителна обреченост. Защото Господ каза и такива думи:

“И пак рече: Истина ви казвам, че никой пророк не е приет в родината си. А казвам ви наистина, много вдовици имаше в Израил в дните на Илия, когато се затвори небето за три години и шест месеца, и настана голям глад по цялата земя; а нито при една от тях не бе пратен Илия, а само при една вдовица в Сарепта Сидонска. Тъй също много прокажени имаше в Израил във времето на пророк Елисея; но никой от тях не бе очистен, а само сириецът Нееман...”³

Когато Светлината, Която осветлява живота на всеки човек, говори, че никой пророк не е приет в родината си, то нека Нейните лъчи бъдат счестени за Истински, а човешките мнения за лъжливи. Защото човеци могат да дойдат при теб и с часове да ти говорят възторжено за някой платен “пророк”, който преди още да е преброил парите за лъскавото си шоу, вече е вдигнал оборотите на тщеславния дух, така щото човеците вместо да паднат по очи и да заплачат, падат по гръб и се кикотят. Но виж и другото, за което Исус говори. Той ти казва, че много вдовици имаше някога, а Илия не бе пратен до нито една от тях, а само до вдовицата от Сарепта Сидонска. Много прокажени имаше някога по времето на Елисея, но Бог благоволи Пророкът Му да възвести Волята Му само на сириецата Нееман.

Как мислиш? Защо, след като от случилото се с Божиите Пророци, бяха минали векове, пак Евангелието ти показва, че:

“Като чуха това тия, които бяха в синагогата, всички се изпълниха с гняв, и, като станаха, изкараха Го вън из града, и заведоха Го при стръмнината на хълма, на който градът им беше съграден, за да Го хвърлят долу. Но Той мина посред тях и си отиде...”⁴

Защо тези човеци бяха гневни? Не затова ли, щото им говореше Пророкът, Който събира в Себе Си всичките пророци? Не затова ли, защото,

---

³ (Лука 4:24-27)

⁴ (Лука 4:28-30)

ако и времената да се сменят, князът на света остава същият мръсник и злодей, готов да си служи със същите средства?

Но ето затова и аз ще продължа думите на Исус и ще ти кажа, че:

И днес има много вдовици, но Бог ще изпрати пророците Си само до вдовицата в Сарепта Сидонска! И днес има много прокажени, но Бог ще изцели чрез пророка Си само онези, които се смирят като Нееман!

Сега нека продължа нататък. Ако правя цялото това предисловие, то е, за да се укрепи сърцето ти и да бъдеш подготвен за великите откровения на тази книга. Защото тя няма да говори за пътищата на многото пророци, които дяволът изби в яростта си. Тя ще говори за Пътя на Пророк, който не видя тление, и когото дяволът не успя да убие, нито да намери.

Помисли тогава върху въпросите:

Защо при все, че Сатана е убивал много пророци, с Пророк Илия той не успя? Защо при все, че много пророци са вършили Волята на Отца, там, пред златния светилник, стои като свидетел на Вечния Йеова именно тесвиецът Илия? Нека ти дам отговора:

“Защото докато другите пророци вървяха по пътища, начертани от Отца, Илия вървя по Пътят!”

Каква е тогава разликата между пътищата и Пътят, след като и в двете Бог благоволи?

Ето този въпрос беше на устата ми, когато Исус ми даде да размишлявам за живота на пророк Илия. Чуй сега какъв бе отговорът на Царя на Сион:

Исус дойде при мен и аз усетих, че този път с Него бе дошла и цялата Слава на Отца. Сърцето ми се зарадва, защото когато Исус посети някого, той никога повече не остава същият. Така Спасителят докосна сърцето ми и ми каза:

“Виждам въпроса, който се е родил в сърцето ти. Виждам и цялото утеснение, на което дяволът подложи душата ти. И това е така, защото в пътя на твоята вяра ти стигна до мястото, където е Пътят...”

“Как да Те разбирам, Господи?” - попитах аз. А Исус продължи, като казваше:

“Има много помисли в сърцето на човека, но намерението Господно, то ще устои. Така също има и много пътища в сърцето на човека, но онзи, който е предал живота си в Моята Ръка, намира Пътят...”

“Господи!” - извиках аз:

“Ти Си Пътят, и Истината, и Животът! Нима досега съм гледал на други пътища, когато Твоята Светлина всеки ден ме просветлява?”

“Не, Стефане! Ти винаги си гледал на Мен, като на Пътят. Но тук вече става дума не за Господ, Който е личният ти Спасител, а за Господ, Който спасява цялата Си Църква. Тук става дума не за пътищата, които съм ти давал и ще продължавам да ти давам към Мен, а за Пътят, Който е пророчески предначертан и вдъхновен от Отца Ми. Виж сега сърцето си. Понеже в него има въпрос, който гласи:

“Каква е разликата между пътищата на другите пророци и Пътят на Пророк Илия, след като и в двете Бог благоволи?”

А отговора ще ти дам, като първо ти напомня думите на Апостола Си Павел. Виж как започва той Посланието си към Евреите...”

Отворих библията си на Павловото послание и прочетох думите, които Исус искаше да прочета. Ето ги и тях:

“Бог, Който при разни частични съобщения, и по много начини, е говорил в старо време на бащите ни чрез пророците, в края на тия дни говори нам чрез Сина, Когото постави Наследник на всичко, чрез Когото и направи светове...”⁵

Тогава отново попитах Исус:

“Господи, как да разбирам думите на Павел?”

А Исус отново каза:

“Разбирай ги така, че когато Отец Ми имаше разни частични съобщения спрямо Израил, то Той говореше чрез много пророци и благоволяше в тях. Но когато Отец Ми искаше да изпълни генералното Си Слово, Пътят на Самия Пророчески Дух, то Той вдъхнови за Себе Си един слуга, който получи съдба, по-различна

---

⁵ (Евреи 1:1-2)

от съдбата на другите Му слуги. Защото другите Му слуги вървяха по пътища, направени от Него за самото време, а Илия вървя по Пътят, вдъхновен от Отец за вечността. Ето затова и Пророк Илия не видя тление. Ето затова беше единственият Пророк, на когото Ангел Господен каза:

“Стани, яж, защото пътят е много дълъг за тебе...”⁶

Разбираш ли, момчето Ми, че много дълъг път ще рече Път от Вечността и за Вечността? И Илия беше Пророкът, който съвършено извървя Целият Път, вдъхновен от Отца Ми, за да бъде грабнат в Небето и Отец Ми да направи слугата Си като украшение на Престола Си. И Пътят на Неговия слуга все още продължава. Защото във времената на Голямата Скръб Илия ще продължи служението си за Отца.

Как мислиш тогава? Служител, който е започнал Пътя си преди хиляди години и все още не завършил Пътя си, не е ли достоен за подражание? Не е ли пример за вдъхновение? Не е ли единствено възможния Път, с Който Бог може да те подготви да участваш в грабването?

Понеже само онзи, който е бил грабнат в Небето, е достоен да даде свидетелствата на Пътя си. И кой друг да е бил поставян най-високо измежду високите поради съвършеното благоволение на Отец?

Ето затова, момчето Ми, тази книга, с която те вдъхновявам, ще е по-различна от всички други, които си писал. Понеже ако в другите книги съм давал пътища към Себе Си, (и свидетелството им е истинно, понеже го подпечатах с Духа Си и Кръвта Си) то в тази книга ще те вдъхновя да говориш за Пътя. За Единствения Път, Който е останал на Живата Ми Църква. Защото Словото на Отца Ми пребъдва из род в род, но не всеки род пребъдва в Словото на Отца Ми! Защото Отец Ми, Всемогъщият, имаше един Илия и чрез неговия живот даде на всички Пътя към Сърцето Си.

---

⁶ (III Царе 19:7)

Блажени и свети онези, които се вдъхновят от Словото на тази книга. Защото в нея Господ ще даде на Званите, Избраните и Верните да видят как изглежда Началото на Пътя. След това ще ги поведе в Испитанията на Пътя. А когато издържат испитанията ще им дам сблъсъкът с дявола на Пътя. А когато поискат да участват в този сблъсък, ще им дам Победата на Пътя. И на всеки, който победи, ще дам да пребъдва на Върха на Пътя, там, където Пророкът на Отца Ми извика дъждовете на Духа.

Аз, Господ и Бог Исус Христос, призовавам на покаяние и на съвършено покоряване на Гласа Ми всички, които се наричат с Името Ми!

Аз, Господ и Бог Исус Христос, ще дам на слугата Си онова Небесно Масло на Отца, което капе от маслинените клончета край златния светилник на светилището Му!

Блажени и свети всички, които изпълнят сърцата си с Духа и Силата на Илия! Блажени и свети всички, които оставят земните си пътища и отворят очите си за Пътя!

Това говори Амин, Верният и Истински свидетел, Начинателят и Завършителят на Пътя на Пророческия Дух, на Духа и Силата на Илия, които Отец Ми е изпратил на земята..."

След последните Си думи Господ докосна главата ми и тогава в духа ми започна да се излива Святото и чисто Масло на Сион. От неговото въздействие в сърцето ми пламна огромна любов към Отца, а очите ми започнаха да виждат неща, никога невиждани, сиреч, скритото, което днес в голямата Си Милост Бог разпечатва и изявява на чедата Си.

Моля се на Господа да Го последваш с цялото си сърце!

Моля се на Исус да укрепи благочестието ти!

Моля се на Спасителя да те изведе до Пътя на Пророк Илия!

Амин и Амин!

2. НАЧАЛОТО НА ПЪТЯ

(ИЛИ ЗА ПРОРОК ИЛИЯ В ГАЛААД)

Скъпи ми братко! Воден от ръката Господна аз започвам духовно пътуване в живота на Пророк Илия и от цялото си сърце те моля да внимаваш във всеки ред и дума на тази книга. Както всеки път, така и Пътят на Пророк Илия има начало. Божията ревност върху живота на този човек е била толкова голяма, колкото голяма е тайната за Божието призвание към Илия. Тайна, така здраво запечатана, щото в нейното разбиране не може да ти помогне никой друг, освен Бог и то по изричното Му благоволение. Слава на Бога, защото днес благоволението Му е голямо и моето сърце ликува, понеже имам привилегията да разкрия пред теб живота на един от най-великите служители на Небето.

Както сам се убеждаваш от прочита на заглавието, началото на Пътя за Пророк Илия беше в Галаад. Начало, за което Библията лаконично отбелязва:

“...тесвиецът Илия, който бе от галаадските жители...”⁷

Тук може би ще реагираш:

“Какво значение има чий жител е бил Пророк Илия? Това, че е бил галаадски жител, нищо не ми говори!”

Естествено е да не ти говори нищо, братко мой! Така и на мен десет години не ми е говорило нищо. Но когато при теб дойде Живото Слово на Отца, Онзи, от Когото е всичко и за Когото е всичко, тогава трябва просто да наведеш главата си, да коленичиш като библейската Мария в краката Му, за да ти даде Сам Исус по-добрата част. А по-добра част в това кратко обяснение за произхода на Пророк Илия има и сега ще станеш свидетел на тази част.

Когато Исус наблюдаваше съсредоточаването ми върху библейските стихове, Той дойде към сърцето ми с въпроси. Ето какво ме запита Той:

“Как си обясняваш началото на Пътя пред Пророк Илия? И какво се крие в това оскъдно определение, че Илия е бил от галаадските

---

⁷ (III Царе 17:1)

жители? Ако някой е галаадски жител не ще ли да рече, че е живял в Галаад?"

"Да, Господи мой! Точно това ще рече. Илия живееше в Галаад. И ако погледна на този факт типично като земен човек аз няма да открия нищо повече, освен да потърся в някой библейски атлас местоположението на Галаад..."

"Не ти трябва библейски атлас, Стефане! Защото има един друг атлас, който сега ще разтворя пред очите на сърцето ти. Само той може да ти покаже какво е Галаад..."

След думите Си Исус протегна ръка към главата ми и постави ръката Си върху косите ми. Така към мен дойде видение от Господ. Аз виждах място, където имаше струпани камъни. Характерното за мястото беше това, че половината от него бе осветена от слънчева светлина, а другата половина беше мрачна и зловеща. И тогава до мен се приближи Господ, като каза:

"Гледай сега на Моя атлас. Гледай онова, което ти дава Святият Ми Дух. Защото точно това място е Галаад. Забелязваш ли колко категорично тази грамада от камъни разделя светлината от тъмнината? Защото половината от мястото е във властта на Деня, а другата половина - във властта на нощта. Можеш ли да си спомниш къде настъпи това разделение и кой го осъществи?"

Думите на Господ за кой ли път ме убедиха, че ако и да съм бил просветен, пак оставам по човешки слаб и без Божия Свят Дух съм едно голямо нищо. Затова казах на Исус:

"Господи, как е възможно да съм бил толкова сляп? Та Галаад е мястото, където Яков и Лаван утвърдиха договор, според който нито Яков ще отива към Лавановите заселища, нито Лаван - към Якововите. И не е трудно да видя в самото видение, че тази грамада от камъни, която Яков нарече Галаад, всъщност е разделителна линия между два свята, между две съдби, между две различни поколения човеци..."

"Точно така, момчето Ми! Защото виж и забележи, че не друг, но Отец извика към Якова, като му каза:

“Аз съм Бог на Ветил, гдето ти помаза стълп с масло и гдето Ми се обрече. Стани сега излез из тая земя и се върни в родината си...”⁸

Как мислиш? Защо Отец Ми извика Яков, та да се отдели от Лавановата власт?”

“Господи, ако чета внимателно и между самите редове, то се вижда, че на Отец Му е досадило да гледа избаника Си под властта на един земен човек. Затова призивът е толкова ясен:

“Излез из тая земя и върни се в родината си!”

Когато ние се покорим на Гласа на Отца и приемем Духа Му, то тогава преставаме да бъдем земни и под властта на земни човеци. Тогава всеки от нас преживява своя Галаад...”

“Точно така е! Но никой от вас няма да преживее своя Галаад, ако няма мотивация да напусне подобно място. А мотивацията на Яков беше повече от голяма. Понеже, кажи Ми, какъв човек беше вуйчо му Лаван?”

“Господи, за мен впечатлението от Лаван е твърде отрицателно. Защото това беше един пресметлив, лукав и твърде злобен човек. Човек, който няма непоколебим дух. Човек, твърде изменчив и opak, който, докато Яков му работеше, десет пъти променяше заплатата му. Но най-вече - неговата лукавост и измама, с която накара Яков да му работи четиринадесет години за двете му дъщери...”

“А няма ли днес много потомци на този Лаван? Не затова ли идва Пророческият Дух на Отца Ми, та да освободи от властта на такива Божиите чеда? Няма ли днес такива, които впримчват вярващото сърце да им слугува и да им задоволява всичките мерзости? Няма ли днес такива Лавановци, които в тъмните си стаички си крият по един домашен идол, на когото тайно се кланят? И да стоят ли Якововите потомци под властта на Лавановите потомци? Няма ли да дойде миг, в който Божиите чеда наистина да станат “галаадски жители”, сиреч, такива, които не са под властта на човеци, но само и единствено под властта на Бога?

---

⁸ (Битие 31:13)

Защото ето това е духовното значение на Галаад и началото на Пътя в живота на Пророк Илия. Той не беше под властта на човеци и не угаждаше на човеците. Той имаше своя Галаад, сиреч, онова благоволение от Бога, с което всички потомци на Лаван трябва да се съобразяват. Който слуша Гласа Ми, той непременно ще поиска да излезе от властта на земните човеци, за да Ми се покорява в Дух и Истина. Това обяснява и видението, което ти дадох. Защото всеки, който намери Галаад, ще разбере, че самотният призив от Бога струва повече от общите поклони пред човеци! И пред вратите на Божия Пророчески Дух никога няма да се чака на опашка, понеже човешкото сърце е страшно болно. В копнежа по една Рахил, завлякла идола на баща си, или в измамата с една Лия, чието зрение е слабо, човек наистина може да изгуби много повече от двадесет години. Но когато Господ дойде към сърцата ви и ви каже:

Аз съм Господ, Който ви намерих из бърдата и ви спасих в Кръвта Си! Аз съм Господ, Който ви даде Завета Си! Аз съм Господ, Който ви утвърди да слушате Гласа Му! Излезте изсред измамните и лицемерните! Излезте изсред коварните и лукавите! Излезте изсред ония, на които църквата им е станала семеен бизнес, в който бизнес ви заставиха да участвате, като ви измамиха!

Колко от вас ще чуят Гласа Ми? Колко от вас ще разберат, че когато побягнат от Лаван, непременно Аз ще смърря гонителя и ще го заставя да спре пред Галаад?

Запомнете и знайте от вашия Господ, че дяволът може да ви гони и изисква само до Галаад! Лукавият може да изисква сърцата ви във Вавилон само до мига, в който отидете в началото на Пътя! Там, където Пророк Илия получи видението за своето Свято и велико служение пред Отца! А началото на Пътя ще рече да отстоявате единствено Спасителната Истина, изречена и написана от Апостола Ми Павел. Тя е вашият Галаад! Тя е каменният стълп, който дяволът не може да отмести и Аз ви заповядвам всички да се намерите в него! Ето думите на този стълп:

“Защото на човеци ли искам да угоднича сега, или на Бога? Или искам да угаждам на човеци? Ако бях още угаждал на човеци, не щях да съм Христов слуга. Защото ви известявам, братя, че проповядването от мене благовестие не е човешко; понеже аз нито от човек съм го приел, нито съм го научил от човек, но чрез откровение от Исуса Христа...”⁹

Моето благовестие не е човешко! Моето стадо не е от стадата на Лаван! Моето благовестие е благовестието на Отца Ми чрез Пророческия Дух! И ако някой счита, че благовестие ще рече да уголемява стадата за себе си, а не Стадото Господно за Славата на Бога, то такъв никога не е познал Бог Авраамов, Бог Исааков и Бог Яковов! Колкото до Моите, които вече са отишли в Галаад, то нека внимават на знаменията на Словото Ми! Защото днес очите Ми виждат много вдовици! Но Аз ще позная и утвърдя в Завета Си само вдовицата от Сарепта Сидонска!

Виж сега как Отец ще започне великото Си дело с Илия, за да го заведе в Изпитанието на Пътя...”

След последните думи на Господа видението с Галаад се прекъсна, а Святият Дух изпълни сърцето ми, за да бъда утвърден в разбирането на Божиите тайни.

---

⁹ (Галатяни 1:10-12)

3. ИЗПИТАНИЕТО НА ПЪТЯ

(ИЛИ ЗА ПРОРОК ИЛИЯ В САРЕПТА СИДОНСКА)

Съществуват много изпитания в живота на човека. Но смея да твърдя, че ако има изпитание, свързано само с възходящ Път нагоре, то това е изпитанието в живота на Пророк Илия, което Бог Отец духовно е запечатал и като Лична програма на Святия Дух за последното време. Не се чуди, че всичко е точно така. Но за по-голяма сигурност си спомни стиховете в края на "Книгата на пророк Малахия":

"Ето, аз ще ви изпратя пророк Илия, преди да дойде великият и страшен ден Господен. И той ще обърне сърцето на бащите към чедата, и сърцето на чедата към бащите им, да не би да дойде и поразя земята с проклетия..."¹⁰

Великият и страшен ден Господен все още не е дошъл. Онези, които са под благоволенieto на Отца, познават великия Ден Господен, защото Исус идва като Ден в живота им, като Истинска Светлина, която дава Живот на всеки човек. А Отец още в началото на Битие нарече Светлината "Ден". Друг е въпросът със страшния Ден Господен. Защото за този страшен Ден Господен ще се говори в тази книга. За онези, които твърде скоро ще преживеят съдбата на онези четиристотин и петдесет Ваалови пророци при потока Кисон. Но нека не изпреварвам събитията, защото Духът Господен ще излее нужното слово на точното място в тази книга. Наместо това нека ти дам духовен поглед върху живота на Пророк Илия. Защото Словото ни открива Божият слуга в първия му конфликт с цар Ахаав. Конфликт, за който се казва:

"А тесвиецът Илия, който бе от галаадските жители, рече на Ахаава: В името на живия Господ, Израилевия Бог, Комуто служа, заявявам ти че през тия години няма да падне роса или дъжд освен чрез дума от мене..."¹¹

---

¹⁰ (Малахия 4:5-6)

¹¹ (III Царе 17:1)

Когато Илия заявява тези думи, той знае съвсем точно какво говори. Защото пред погледа на Пророка стои едно земно невъзможно противоречие, наречено Ахаав. Каквото и да кажа за този малодушен и беззаконен цар на Израила ще бъде малко. А и не смятам да правя това, защото Словото Господно говори за него, че той върши зло повече от всички, които бяха преди него. Не в това е въпросът. Въпросът е друг, а именно:

Къде да търсим духовния преобраз на този Ахаав в днешно време?

И трудно ли ще ни бъде да го намерим?

Бих казал, че духовните белези на последното време са толкова ясни и очертани, щото този Ахаав без друго не е някой друг, но земен цар, който се опитва да демонстрира Небесна мантия. По тази причина царството му е пълно с поданици. Този съвременен Ахаав е толкова убеден, че е Господен помазаник, щото непременно Отец ще прати към такъв Пророка Си. И ушите на този цар ще чуят същото слово, което чу и неговия първообраз:

“Няма да падне роса или дъжд в малкото ти земно царство, освен чрез думата на Божия Пророк...”

Такова е времето, братко мой и аз моля Господ Исус да ти потвърди, че основната причина за категоричността на Пророк Илия и за нейната духовна актуалност днес е именно вече казаната:

Няма Божия роса, небесен дъжд и духовно освежаване за онези, които презират слугите на Отца!

Но какво му пука на този земен цар от думите на Пророка?

Той има огромен повод за самочувствие, защото се чувства като щастлив младоженец. Младоженец, взел за булка Езавел от племето на Сидон. Силата на тази демонична красавица е твърде огромна. Бих казал, че тя е огневата мощ на силите на ада. И ако днес има причина последните Ахаавовци да презират пророците на Отца, то е, защото са приели, че Езавел е упълномощената от Бог Отец говорителка на Волята Му. За тази заблуда Господ е говорил на Апостол Йоан, като го е вдъхновил да запише думите до ангела на Тиатирската църква:

“До ангела на тиатирската църква пиши: Това казва Божият Син, Който има очи като огнен пламък, и Чиито нозе приличат на

лъскава мед: Зная твоите дела и любовта, вярата, служението и търпението ти, и че последните ти дела са по-много от първите. Но имам против тебе това, че търпиш жената Езавел, която нарича себе си пророчица и която учи и прилъгва Моите слуги да блудстват и да ядат идоложертвено...”¹²

Нужно ли е, братко мой, да те убеждавам, че ако Исус е Алфа и Омега, то и думите Му са Алфа и Омега? Защото Господ твърде точно и ясно е забелязал активността на духа на Езавел в църквите още в онова време на Ранната Христова Църква. И ако Езавел се е подвизавала още тогава, то какъв ли ще да е успехът ѝ днес? Нима мислиш, че Бог би изпратил Духа и Силата на Илия, ако не с ясната програма да се унищожи влиянието на чародейката в църквите?

Но ето затова ти казвам, че този Пророк Илия, който днес е пред Ахаав, е Пророческият Дух, Който застава пред пастири-наемници, за да им каже, че докато имат щастлив брак с чародейката на Сидон, то Небето над тях ще остане мед, а земята под тях - желязо. Както може би се досещаш, Господ непременно ще се погрижи за Пророка Си в това най-усилно време. И тук има тайна, която искам да разбереш, защото Господ ми я показа във видение. Ето думите Му, които дойдоха към сърцето ми:

“Виждаш ли, че Илия заяви твърде отговорни думи пред Ахаав? А един земен цар не приема да го командват или заплашват. Още повече когато се е почувствал непогрешим и измамната гордост свидетелства на презрението му към Бога. Виж сега какво стори Отец със слугата Си. Защото преди да го заведе в Сарепта Сидонска при вдовицата, Отец заповяда на Илия и думите:

“Иди от тука, обърни се към изток, и скрий се при потока Херит, който е срещу Йордан. Ще пиеш от потока; а на враните заповядах да те хранят там...”¹³

Виж сега видението, което ще ти дам. Защото то ще ти обясни много неща...”

---

¹² (Откровение 2:18-20)

¹³ (III Царе 17:3-4)

След думите Си Господ направи пред сърцето ми да се разкрие видение. Аз виждах Пророк Илия, седнал до самия поток Херит. Той държеше в ръцете си меч. В следващия момент се наведе и пи вода от потока. А след това развъртя меча в ръцете си и със силен замах пробва острието му към дърво, което буквално бе отсечено от меча. А след това отново и отново Илия правеше същото. Замахваше с меча си и отсичаше дървета. Това ме учуди и тогава попитах Исус:

“Господи, какво прави Илия? Струва ми се, че се упражнява с меча си в отсичане на дървета. Защо прави това?”

А Господ ми каза:

“Не може, според верните думи на Соломона към цар Хирам, сидонците и тяхната царица да са силни в отсичането на дървета, а Отец Ми да не направи слугата Си силен във въртенето на Меча на Пророческия Дух. Защото, виж и проумей, че потокът е наречен именно “Херит”, защото духът на самото име ще рече “главорез”. И колкото и страшна да е думата, тя е напълно навременна и предизвикана. Понеже Ахаав се ожени за Езавел от племето Сидон и в един момент не той, а Езавел стана глава на Израил. Така целият Израил, с изключение на Божия остатък, избран по Божия Суверенитет, започна да блудства и остави Завета. Ето защо Отец Ми изпрати слугата Си при потока Херит. Защото “Херит” ще рече “главорез”. И когато главата на Божия народ, сиреч, неговият цар, е станал послушна пионка в ръцете на Езавел, то тогава е станала пълна подмяна на Божия Авторитет с авторитета на дявола. Такава глава, момчето Ми, трябва да бъде отсечена. А Илия беше толкова верен и посветен на Отца Ми, щото отсече не една, а четиристотин и петдесет глави. Става ли ти сега ясно защо е този поток Херит?”

“Да, Господи! Сега ми е напълно ясно, че Илия е имал здравето и съвършено водителство на Отца за всяка стъпка в живота си...”

“Виж тогава следващата стъпка в Пътя на Пророк Илия. Защото именно тя е съвършено отражение на днешните духовни реалности. Виж как Отец Ми казва на слугата Си:

“Стани, иди в Сарепта Сидонска и седи там: Ето, заповядах на една вдовица там, да те храни...”

Как мислиш? Случайна ли е тази вдовица в живота и служението на Пророк Илия? Ако Отец Ми с изпитващия Си поглед е намерил сред хилядите вдовици само една вдовица от Сарепта Сидонска, то какво Му е направило впечатление, та да посочи именно нея? Какво на Господ твоят Бог днес Му прави впечатление? Защо и аз днес забелязвам, че сред хилядите вдовици има само една от Сарепта Сидонска, на която също ще заповядам да се покори на слугите Ми, пророците?”

Въпросите на моя Господ бяха повече от дълбоки. Напрягах ума си и всичката си библейска аргументация, но не можех да намеря отговора. Тогава Господ ми каза:

“Тайната на вдовицата от Сарепта Сидонска е заключена в Божието Сърце. И само онзи, който с цялото си сърце люби Пророческия Дух, ще съумее да разбере самата тайна. А тя няма да стане явна, ако не ти покажа видението върху самата Сарепта Сидонска...”

Така Господ разкри пред очите ми гледка, която никак не се връзваше с никаква представа от библейския текст. Но това беше духовната Истина на Бога. Аз присъствах на едно горещо място, където имаше огромна пещ, нажежена до червено. Тогава видях много мъже и жени. Характерното беше това, че всеки мъж си имаше жена и всяка жена си имаше мъж. Те бяха строени пред огнената пещ, а пред самото преддверие на пещта стоеше дяволът, който бе вързал всяка двойка с верига, а всички вериги - с обща голяма верига. Така дяволът като по даден сигнал започна да дърпа главната верига и да вкарва двойките в пещта. Щом усетиха дяволското дръпване на веригата двойките започнаха да се смеят и викат “Алелуя”, а след това влизаха в самата огнена пещ, пълна с разтопено желязо. Лавата полепваше по двойките, а те буквално изпадаха в екстаз. Така, в един момент абсолютно всички двойки бяха в пещта. И тогава погледът ми съзря жена с покривало, която нямаше до себе си мъж, нито пък беше вързана с

общата верига. Видели, че самотната жена не влезе при тях в пещта, двойките закрепяха срещу нея:

“У-у-у! Нещастна проклетнице! Ти си нямаш мъж, защото си вдовица! Ти нямаш привилегията да влезеш като нас в пещта! У-у-у-у-у!”

Погледнах към дяволът, който подклаждаше яростта и презрението в сърцата на двойките и тогава видях, че лицето му е изкривено от болка. Сатана не се радваше, че всичките двойки са в пещта му. Не! Той страдаше, понеже нямаше власт над вдовицата. В този момент Господ докосна сърцето ми и каза:

“Виждаш ли сега, Стефане? Виждаш ли, че в Сарепта Сидонска всяка жена си има мъж и всеки мъж си има жена, с изключение на една вдовица? И не ще ли да рече думата “Сарепта” леярска пещ?”

А сега си представи колко е силен огънят на дявола. Толкова силен, щото да разтопи желязото и да накара всички да влязат в пещта. Ето такава е днешното поколение. Поколение от фанатици. Поколение от закоравени общества, които презират Гласа на Святия Ми Дух. Поколение, което напълно попада под думите, които ви говорех, като казах:

“И както бяха Ноевите дни, така ще бъде пришествието на Човешкия Син. Защото, както и в ония дни преди потопа, ядяха и пиеха, женеха се и се омъжваха, до деня до когато Ное влезе в ковчегата, и не усетиха, докато дойде потопът и завлече всички, така ще бъде и пришествието на Човешкия Син...”¹⁴

Виждаш ли, че твоят Господ е забелязал както омъжванията, така и женитбите? Виждаш ли, че днес Вавилон е именно Сарепта Сидонска, сиреч, огнена пещ, която поглъща с чародеянието на Езавел хиляди по хиляди? Защото Езавел е пълното олицетворение на духа на Сидон и неговото ново име сред народа и обществото на Бога. На какво да се радва тогава твоят Господ? На влюбени двойки, които влизат в железарската пещ на Луцифер, или на онази, която е счтена за вдовица от тщеславните църкви, понеже в очите ѝ авторитетът на земния ѝ пастир е умрял и тя е предпочела Небесния?

---

¹⁴ (Матей 24:37-39)

Не разбираш ли, че само и единствено вдовицата от Сарепта Сидонска ще приеме Духа и Силата на Илия? Понеже ако другите влязоха в пещта, то стана, за да се изпълни писаното, че мъжът владее над жена си и на него ще е покорено всяко нейно желание.

Ето така църкви, които се оженват за земните си пастири, стават именно тези двойки, които ти видя дяволът да придърпва към огнената пещ на фанатизма и закоравяването към гласа на Святия Дух. Колко от тях ще си спомнят предупреждението на стиха от "Евреи":

"Днес, ако чуете Гласа Му, не закоравявайте сърцата си, както в преогорчението..."

Защото когато това желязо изстине, те ще приемат формата на лукавия си вдъхновител. Защото именно в тази пещ той излива образа на звяра и числото на името му.

Но ти отново виж вдовицата от Сарепта Сидонска. Прави ли ти впечатление колко много двойки има, а само една вдовица?"

"Господи, Сам Ти Си ми казвал, че една е гълъбицата Ти, съвършената Ти..."

"Точно така е, но ти по-добре си спомни какво говори Отец Ми на Ноя, миг преди потопа. Помниш ли думите Му?"

"Да, Господи! Отец говори на Ноя, като му каза:

"Влез ти и целият ти дом в ковчега; защото в това поколение тебе видях праведен пред Мене..."¹⁵

"Виж тогава слугата Ми Илия и неговото влизане в Сарепта Сидонска. Какви са белезите пред пътя му?"

"Господи, писано е:

"И тъй, той стана, та отиде в Сарепта. И като дойде при градската порта, ето там една вдовица, която събираше дърва; и той извика към нея и рече ѝ: Донеси ми моля, малко вода в съд да пия. И като отиваше да донесе, той извика към нея и рече: Донеси ми, моля, и залък хляб в ръката си. А тя рече: Заклевам се в живота на Господа твоя Бог, нямам ни една пита, но само една шепа брашно

---

¹⁵ (Битие 7:1)

в делвата, и малко дървено масло в стомната; и, ето, събирам две дръвчета, за да ида и да го приготвя за мене и за сина ми да го изядем и да умрем...”¹⁶

Едва прочел стиховете аз обърнах поглед към Господ, а Той ме гледаше с необясним и странен поглед. Поглед, в който имаше тъга, но и вътрешно удовлетворение. Поглед, който състрадаваше и едновременно с това даваше надежда. И тогава Исус ми каза:

“Ето така, момчето Ми, както Отец видя само Ноя праведен пред Него, така и Аз в това поколение видях само тази вдовица за праведна пред Мене. Тя разпозна пратените от Отца Ми пророци, понеже се закле не в Господа нейния Бог, а в Господа техния Бог. Тя постави Волята на Бога идеща от пророците Му по-високо от личното си разбиране за Божията Воля! Тя остана бедна относно светското. Тя не се поклони на Мамон, за да има парите му. Тя не пушна в сърцето си духа на Езавел, за да развява дипломите му. Докато другите бързаха да се оженят за авторитетните си пастири, тя побърза да унищожи човешкия авторитет и в очите на нейните съвременнички стана вдовица. И когато двойките пълнеха залите за конференции, тя пълнеше със сълзи на застъпничество и ходатайство златните чаши пред Моя престол. И докато другите събираха даренията и користите на Вавилон, тази същата вдовица събираше последните дръвчета, та да съумее да задържи Огънят на Господ в сърцето си. С една шепа брашно и с малко дървено масло тя бе за Мен по-достойна от всички самовлюбени генерали и техните съпруги. Тя бе готова да умре за Мен, но никога да не направи компромисите, които сториха другите. Затова, освен, че изпращам Словото на Пророческия Си Дух до вдовицата от Сарепта Сидонска, Аз ѝ казвам и думите, с които духовно я запечатвам като вярната Си Църква:

Това казва Светият, Истинският, у Когото е Давидовият ключ; Който отваря, и никой няма да затвори; и затваря, и никой не отваря. Зная твоите дела. Ето, поставих пред тебе отворени врата,

---

¹⁶ (III Царе 17:10-12)

които никой не може да затвори, понеже, имайки само малко сила, (само една шепа брашно и малко дървено масло) пак си опазила Моето слово, и не си се отрекла от името Ми, както сториха другите девиси, които побързаха да се накичат с имената на земните си пастири. И понеже си опазила Моята заповед да търпиш цялото беззаконие на Сарепта Сидонска и всичкия огън на тщеславната омраза и презрение, то Аз ще опазя тебе от времето на изпитанието, което ще дойде върху цялата вселена да изпита ония, които живеят по земята. [Ето] ида скоро; дръж здраво това, което имаш, за да ти не отнеме някой венеца. Защото непременно, ако и да си вдовица в очите на тщеславните, в Моите очи си Моята Невяста. Затова така казва твоят Господ:

Делвата с брашното ти няма да се изпразни, нито стомната с маслото ти ще намалее до деня, когато Господ излее на земята дъждът на грабването. Защото Божият Пророчески Дух непременно ще познае в тебе вярната, преданата и достойната за Името Господно невяста. И в тебе ще се явят великите дела на Божия Пророчески Дух, на Духа и Силата на Илия...”

Ето такива са думите на Господ твоя Бог към Неговата последна и Жива Църква на земята. Будните непременно ще чуят Гласа Ми. Спящите непременно ще Ме похулят. Защото днес е времето на вдовиците. И многото са вдовици, понеже са убили Истинския си съпруг Исус, а невястата от Сарепта Сидонска е вдовица, понеже е убила всеки човешки авторитет и пази чистотата и девството си за Господа. Но ти мини нататък по Пътя на Илия и приклони сърцето си да разбираш всичките свършени думи на Господа твоя Бог. Защото изпита с Кармил е Огненият изпит на Отец Ми. В него едни ще устоят, а други ще бъдат погубени...”

4. СБЛЪСЪКЪТ С ДЯВОЛА НА ПЪТЯ

(ИЛИ ЗА ПРОРОК ИЛИЯ В КАРМИЛ)

Братко мой! Знаеш ли какво се получава, когато Господ в ревнивостта Си е допуснал дяволът да атакува стените на Божия Храм?

Получава се това, че всичко, което не е здраво и изградено от Него, рухва. Всичките изпитания, които Отец е наложил върху църквите на последното време, целят да постигнат само едно:

Да рухнат човешките неща и да останат Божиите!

Много пъти в минали години аз съм изпадал в недоумение каква е тази страшна сила на дявола, която помита с фалшиви доктрини цели църкви и деноминации. Много пъти съм изпадал в ужас докъде са стигнали духовните разрушения. И тогава съм падал на молитва пред Бога и плачейки съм Го питал:

“Господи, това ли е Църквата Ти? Тя я виж! Всичко се руши! Виж Господи, че святостта на проповедника е успешна само до шумоленето на първите петстотин долара. Но станат ли те хиляда и нагоре, то тази святост отлита като птичките през есента. Защо е толкова слаба Църквата Ти?”

Един ден Господ ме смъмри, като направо викаше в сърцето ми:

“Кой ти каза, че това е Моята Църква? Кой ти каза да хвърляш укор върху Господа твоя Бог? Кой ти каза да гледаш рухването на човешките неща, и да скърбиш по тях, като че ли са рухнали Божиите? Не казва ли Словото Ми, че Вселената е утвърдена така, че не може да се поклати?”

Ако Господ твоят Бог е силен да направи непоклатима Вселена, то колко повече ще направи Царство, което не се клати. Защото дори Илия, който направих свидетел пред престола Си, в един момент нямаше мъдростта да проумее, че Аз винаги запазвам верния Си остатък. И на този остатък свидетелства Съвършената Ми сила. Той е Моята Църква и Моят народ в Моето определено време на земята...”

Колкото и изобличителни, думите на Отец бяха твърде здравословни за духа ми. Те ме научиха да търся онова стоене, онази сърдечна настройка,

онзи мотив на вярата, с който, вдигнал ръце пред Престола на Вечния Бог, да заявявам:

“Защото ако и да не цъфти смоковницата, нито да има плод по лозите, трудът на маслината да се осуети, и нивите да не дадат храна, стадото да се отсече от оградата, и да няма говеда в оборите, пак аз ще се веселя в Господа, ще се радвам в Бога на спасението си; Той прави нозете ми като нозете на елените, и ще ме направи да ходя по височините Си...”¹⁷

Кажи “Амин” на това слово, братко мой! Защото чрез помазанието, с което Исус зарежда тази книга, ти също ще бъдеш издигнат, за да ходиш по височините на Пророческия Дух. Ако има нещо, за което винаги съм мечтал, то това е било Исус да ме направи в духа ми и сърцето ми като Пророк Илия. Защото този Пророк не ни остави писмени свидетелства за своя живот и дело, нито разкри съвършеното си ходене пред Господа. Той просто бе Пророкът, чийто живот бе заключен в Божия Суверенитет, така щото Отец да вдъхновява с живота му само онези, които посочи, но не и тези, които сами сочат себе си.

В тази стъпка от Пътя на Пророк Илия има сублимен момент, който по своето величие и въздействие няма аналог на страниците на Стария Завет. Това е категоричният сблъсък, който се получи между земния “помазаник” и Небесния помазаник. Думите на Ахаав и Илия са такава илюстрация на духовното им различие, каквото може да бъде само различието между дявола и Бога. Представи си само един гневен и разтреперан от ярост монарх, който безрезултатно е търсел Пророк Илия по всички царства и народи, как процежда през зъби злобното си въпросче, когато вижда пред себе си пророка:

“Ти ли си, смутителю на Израиля?”

Знаеш ли, че ако Словото говори за Исус, че е **“Същият, вчера, днес и довека...”**, то в пълна степен това може да се каже за дявола. Защото той е същият, както по времето на Ахаав, така и днес. Духът, който подежда някога в Ахаав, и днес е един от играчите в духовната война на света.

---

¹⁷ (Авакум 3:17-19)

Защото ако мнозинството български пастири биха имали неудоволствието да ме срещнат очи в очи, те биха казали същото:

“Ти ли си, смутителю на църквата? Ти ли си, смутителю на петдесатния съюз? Ти ли си, който смущаваш вярващите, като ги учиш да не се покоряват на пастирите си?”

Аз нямам никакво намерение да се крия и адресът ми стои неизменно под всичките ми книги. Но вярвай ми, братко мой, ако получа такъв въпрос, то без никакво колебание бих им отговорил с думите, които Илия отправи към земното царче:

“Не смущавам аз Израиля, но ти и твоят бащин дом; защото вие оставихте Господните заповеди и ти последва ваалимите...”¹⁸

Не смущавам аз Църквата, господа пастири-наемници, но вие и вашите светски доктрини! Защото оставихте и се поругахте с най-святите заповеди на Исус и преминахте в открит бунт и явно блудство! Понеже се поклонихте на Мамон и вкарахте учението му за просперитета в Храма! И така лишихте мнозина вярващи от избора на Отца, за Който Апостол Яков писа:

“Не избра ли Бог ония, които са сиромаси в светски неща, богати с вяра и наследници на царството, което е обещал на тях, които Го любят...”¹⁹

Понеже се поклонихте на Езавел и донесохте грима ѝ в Храма! И така лишихте мнозина вярващи от Божието благоволение, за което Апостол Павел писа:

“...дано Бог на нашия Господ Исус Христос, славният Отец, ви даде дух на мъдрост и на откровение, за да Го познаете...”²⁰

Понеже се поклонихте на Корей и донесохте безумното му упорство в Храма! Понеже се поклонихте на Валаам и си намерихте платени пророци, които да ви пророкуват за “мир”, когато мир няма и които да гаят сърцата ви с най-меки и успокоителни думи! И понеже счетохте себе си за светила, които никой не може и няма право да изобличава, то затова вашата гордост ви измамва и вашето тщеславие ви погубва! Понеже всякога натяквате в събранията си:

---

¹⁸ (III Царе 18:18)

¹⁹ (Яков 2:5)

²⁰ (Ефесяни 1:17)

“Давид не вдигна ръка против Саул! Защото Саул беше Божият помазаник!”

...а сами забравяте писаното, че Давид беше помазан от Отца за цар. И помазан за цар не може да вдигне ръка против царуващ помазаник. Но такава ръка може да вдигне онзи, който е помазан за личен пратеник на Отца и изявява безусловния Му Суверенитет! Защото ако Давид не вдигна ръка против Саул, то Самуил я вдигна... И не само я вдигна, но чрез думите на Самуиловите уста Господ отне Царството Си от Саул и го даде на Давид.

Виж сега братко мой, най-важните моменти от спора между Пророк Илия и Ахаав. Защото това земно царче и изповедта на устата му достатъчно добре говорят, че е напопан, подкован и пленен от заблудите на дявола. А Илия, виждайки всичко това в сърцето на Ахаав, изговаря с власт и авторитет:

“Сега, прочее, прати та събери при мене целия Израил на планината Кармил, и четиристотин и петдесетте Ваалови пророци, и четиристотинте пророци на Ашера, които ядат на Езавелината трапеца...” ²¹

Можеш ли да си го представиш, братко мой? С каква ли власт, сила и авторитет трябва да е изрекъл Пророкът думите си, та Ахаав, въпреки покварата си да му повярва? Тези власт, сила и авторитет не са човешки! Те са устата на Бог Отец! А може ли нещо да не стане, ако го заповяда Господ на духовете и на всяка твар?

Ето затова Ахаав съвсем послушно изпълни заповедта на Пророк Илия. И точно от този момент нататък, Пътят на Илия, Който е Път на Пророческия Божий Дух, има своето новозаветно изпълнение в последните времена пред живота на всички църкви.

Какво е това изпълнение? И какъв е изпитът на планината Кармил?

Аз нямаше да си отговоря на тези въпроси, ако Божието помазание върху духа ми не течеше като река. И тогава - превъзходно реален за духа ми - Господ Исус ми каза:

“Стефане, вярваш ли, че Отец Ми е Оня, Който заповядва доброто и злото?”

---

²¹ (III Царе 18:19)

“Да, Господи! Защото и Пророк Исаяя предава на едно място думите на Отца, Който казва:

“Аз създавам светлината и творя тъмнината; правя мир, творя и зло! Аз Господ съм, Който правя всичко това...” (Исайя 45:7)

“Помисли тогава защо Отец Ми е допуснал изявата на Езавел? Защо тази властна и мощна чародейка има най-успешния дух в последните времена на земята, така щото чрез нейното чародеяние да бъдат измамани всичките народи? Отец ли е изненадан от нейната активност или човеците, които не Го познават? И кой в Новия Завет предупреди, че племе от духовни сидонци винаги ще обикаля около Божия народ? И с какво бяха известни сидонците?”

“Господи, сидонците са най-изкусните дървосекачи. Те са служителите на Езавел, чрез които чародейката отсича връзката между вярващия и Бога!”

“Хубаво го каза това, понеже вече съм те вдъхновявал да бъдеш свидетел на съдебен процес против духа на Езавел. Но ти пак не отговори на въпроса Ми:

Кой в Новия Ми Завет предупреди за племето Сидон?”

Отговорът вече беше проблеснал в ума ми. Затова се усмихнах и казах на Исус:

“Господи мой! Та кой друг да познава стратегиите на духа на Езавел, освен оня, който предиде пред Отца в Духа и Силата на Илия? Разбира се, че Йоан Кръстител предупреди за духа на племето Сидон и чародейката Езавел. Защото той заявяваше на фарисеите:

“А и брадвата лежи вече при корена на дърветата; и тъй всяко дърво, което не дава добър плод, отсича се и в огъня се хвърля...”²²

“Разбираш ли сега, че Отец Ми е Този, Който дава пълномощия на дявола и му допуска да отсича всички дървета, които не дават добър плод. Не е ли и Моето предупреждение в същия Дух и съдба:

“Също така, всяко добро дърво дава добри плодове, а лошото дърво дава лоши плодове. Не може добро дърво да дава лоши плодове; или лошо дърво да дава добри плодове. Всяко дърво,

---

²² (Матей 3:10)

което не дава добър плод, отсича се и се хвърля в огън. И тъй, от плодовете им ще ги познаете..."²³

Ако в миналата глава ти дадох видението със Сарепта Сидонска има ли защо още да се чудиш на видяното с дяволската пещ? Не се ли е изпълнило именно Словото, което е говорил твоят Господ? Не са ли отсечени безплодните и не са ли хвърлени в огнената пещ на лукавия? Разбираш ли тогава, че:

Отец Ми е Този, Който допуска дървосекачите на Сидон да отрязват от корен всяко дърво, което не дава Моя плод! Отец Ми е и Този, Който в Милостта Си към църквите изпраща пророците Си, за да предупредят, че духът на Езавел, който е духът на Сидон, ще става толкова по-силен, колкото по-безплодни стават сърцата! Всяко безплодие увеличава властта на Езавел и тя има допуснатото от Отец Ми право да отсича и пленява всички, до които намери достъп. Именно за нея писа Апостолът Ми Павел, когато предупреди Солунците за въздаянието от Отец Ми върху безплодните:

"И затова Бог праща заблуда да действа между тях, за да повярват лъжа, та да бъдат осъдени всички, които не са повярвали истината, а са имали благоволение към неправдата..."²⁴

И нека никой не възроптава против съвършено справедливите съдби на Отца Ми. Защото всичко съдейства за добро на тия, които любят Бога и са призвани според Неговото намерение, но нищо не съдейства за добро на ония, които като блудници Го оставят. Такива непременно попадат на властните чародеяния на Езавел, за да бъдат погубени в дух, душа и тяло.

Помисли тогава. Какъв друг да е Пророческият изпит при планината Кармил, освен изпитът, свързан с плодът на Духа? Не ще ли да рече Кармил "плодородие"? И не насрочва ли Господ твоя Бог един последен изпит за църквите пред последния Кармил?

Виж сега това, момчето Ми, защото именно такива са дълбоките тайни на Божия Пророчески Дух. Дух, Който ще изпита плодородието

---

²³ (Матей 7:17-20)

²⁴ (II Солунци 2:11-12)

на всички църкви и вярващи, за да се отсее чисто от нечисто. Виж думите, които Пророк Илия говори на вече събраните израилтяни и множество лъжепророци. Виж и познай, че днес духовната ситуация в църквите е абсолютно същата...”

Погледнах на думите, с които Пророк Илия се обръща към Израил и лъжепророците. А те бяха следните:

“Докога ще се колебаете между две мнения? Йеова ако е Бог, следвайте Го; но ако е Ваал, следвайте него. А хората не му отговориха ни дума...” ²⁵

Едва прочел за думите на Пророка и за реакцията на Израил, Господ отново говореше в сърцето ми, като казваше:

“Забелязваш ли, че хората на Израила не отговориха нито дума на Пророк Илия? Кой връзваше устните на тези хиляди хора? Кой ги правеше да гледат като безумни? Кой ги караше да бъдат гузни в собствените си сърца? Не беше ли това страх от лъжепророците? И има ли страх в Моята Любов?”

“Не, Господи! В Твоята Любов няма страх. Апостол Йоан писа в посланието си за Тази Любов, като каза:

“В любовта няма страх, но съвършената любов изпъжда страха; защото страхът има в себе си наказание, и който се страхува не е усъвършенстван в любовта...” ²⁶

“А какво друго да е Моята Любов, освен Огънят на Святия Ми Дух? Разбираш ли тогава, че всеки, който се страхува, самоволно признава, че няма Моя Огън? Попитай такъв къде е Огънят Ми в живота му. Защото в дипломите и кожените куфарчета го няма Моя Огън. В търговията го няма Моя Огън. В просперитета го няма Моя Огън. Във всички тия е само студ и хлад. И ето така пред планината Кармил се бяха събрали огромно число от охладнели хора. Хора, които до такава степен са се страхували от Езавел и от нейните лъжепророци, щото са били чисто и просто зрители на духовния конфликт, а не хора с ясна и осъзната духовна позиция. И тогава

---

²⁵ (III Царе 18:21)

²⁶ (I Йоаново 4:18)

Пророкът на Отца Ми, гледайки как страхът е вцепенил всички сърца, изговаря едно условие пред лъжепророците на Ваал. Именно това условие е Огненият изпит от Отца пред планината Кармил. Виж условието, Стефане...”

Погледнах отново на библейския разказ и там ясно се казваше, че:

“Тогавя Илия рече на людетe: Само аз останах Господен пророк; а Вааловите пророци са четиристотин и петдесет мъже. Те, прочее, нека ни дадат два юнеца; и нека изберат единият юнец за себе си, нека го разсекат и го турят на дървата; но огън да не турят отдолу; и аз ще приготвя другия юнец и ще го туря на дървата, но огън няма да туря отдолу...”²⁷

Тогавя Исус продължи да ми говори, като казваше:

“Вникни с голямо внимание и запиши на книга нещата, които ти давам. Защото изпитът на планината Кармил е духовния изпит на Божия Пророчески Дух спрямо всички църкви в последното време. И ако Отец Ми изпълнява Словото Си чрез Малахия да изпрати Пророк Илия преди да дойде великия и страшен ден Господен, то разбери и проумей, че ако някъде е Илия, там ще е и Кармил. Виж и забележи, че Пророк Илия изисква да бъдат приготвени два юнеца. Един за лъжепророците на Ваал. Другият - за жертвата на Божия Пророчески Дух. Така пред погледа на Отца Ми и като свидетелство пред Небето и земята, там, в подножието на планината Кармил стоят заклани юнци. И ето, че предстои изпитът. Ти можеш ли да си спомниш думите Ми в Евангелието, където в притчи Аз разкрих абсолютно същия изпит?”

“Да, Исусе! Защото в “Евангелието от Матей” Ти каза притчата за Небесния Отец, Който направи сватба на Сина Си и изпрати слугите Си да повикат поканените на сватбата. А в тази притча Бог Отец заяви думите:

“Ето, приготвих обяда Си, юнците Ми и угоените са заклани и всичко е готово; дойдете на сватба...”²⁸

---

²⁷ (III Царе 18:22-23)

²⁸ (Матей 22:4)

Ето, че и тук, при изпита на планината Кармил аз виждам два заклани юнеца, с които Отец ще извърши огнения Си изпит. Затова вярвам, че миг преди сватбата на Църквата с Теб, идва Огнения изпит на Пророческия Дух, Който да определи кои са достойни за сватбата и кои не са...”

“А какво значи да отидеш на сватба? Не ще ли да рече именно това, че Невястата Господна трябва да се облече в светлия и чист висон? Не е ли висонът праведните дела на Светиите? За каква праведност да говорят всички тези зрители на духовната битка между Пророк Илия и лъжепророците на Ваал? Имат ли те позиция по този конфликт? Имат ли отношение на Любов към Пророческия Дух на Отца, Който идва да ги спаси? Не е ли по-вярно другото, а именно, че всички тези охладнели и избезумели човеци са толкова обладани от Езавел, щото ако Господ не ги стресне биха си останали два пъти по-големи рожби на пъкъла? И когато Аз те изпратих към църквите със Словото на Пророческия Дух, то не се ли повтори същата картина, каквато виждаш при Пророк Илия? Защото всички четат пророческите видения и дълбочините, които ти давам, но въпреки това са се свили в сърцата си, за да пазят святата си доктриналност. Те не смеят дори да гъкнат в защита на пророческото слово, защото тогава Езавел непременно ще ги изхвърли като неудобни от Сарепта Сидонска. Но било, че едни ще приемат Пророческия Дух, а други ще Го похулят, било, че едни ще излязат по кръстопътищата, а други ще останат в тресавищата на Вавилон, този Огнен изпит от Отца Ми ще се състои и ще определи на всекиго мястото му. Виж сега следващите думи, които Пророк Илия каза на лъжепророците, за да разбереш самия изпит...”

Отново се върнах на библейския разказ. А там Пророк Илия казваше на Езавелините лъжепророци:

“Тогава вие призовете името на вашия бог, и аз ще призова името на Господа; и оня бог, който отговори с огън, той нека е Бог. И всичките люде в отговор казаха: Добро е, каквото си казал...”²⁹

И тогава Исус пак ме попита:

---

²⁹ (III Царе 18:24)

“Как разбираш изпита с Огъня? Как си обясняваш категоричната сигурност, с която Илия поставя условието на самия изпит? Защо Пророкът на Отца Ми с такава сигурност казва, че онзи, който отговори с Огън, той е Бог?”

“Господи, дяволът може да имитира много неща, но той няма Божията Любов. Той няма Огъня, защото Отец извади Огъня изсред него още когато го изхвърли от Небето на земята. Дяволът може да има своя извратен огън, с който да подпалва страстите и злобата, яростта и презрението и така да направи пещта на Сарепта Сидонска още по-пламтяща. Но той няма Огънят, с който се свидетелства на саможертвата. Защото саможертва за Небето и Отца ще рече да изпълним Твоите думи:

“Това е Моята заповед, да се любите един друг, както Аз ви възлюбих. Никой няма по-голяма любов от това, щото да даде живота си за приятелите си...”³⁰

И ако аз, Господи, искам да изпълня заповедта Ти, воден от духа на Огнения изпит в планината Кармил, то тогава бих могъл да прочета думите Ти и така:

“Това е Моята заповед, да разпалвате Огъня вътре във вас, както Аз го разпалвах. Никой няма по-голям Огън от Огъня, с Който се принасят жертвени юнци пред олтара на Отца...”

Исус ме погледна с огромна Любов и погали главата ми. А после каза:

“Ето това е Огненият изпит! Изпит, с който ще покажеш пред очите на цялото Небе, че Огънят на Отца живее в сърцето ти. Същият този Огън живееше в сърцето на Илия. Защото Отец Ми е имал много ревностни пророци, но най-ревнивият за Името Му и най-огненият за делото Му беше Пророк Илия. И този Огън, който гореше в слугата Му, бе не просто за демонстрация, но за пример. Защото докато Вааловите пророци безрезултатно призоваваха и викаха дявола, като се нарязваха с мечовете си, Пророк Илия показа на Израиля, че оня Огън, Който щеше да падне върху юнеца, вече гореше в сърцето му. Виж тогава какво направи Илия чрез Огъня, защото същото днес ще направят Моите пророци...”

---

³⁰ (Йоан 15:12-13)

Върнах се отново на библейския текст в "Трета Книга на Царете" и там прочетох записаното:

"Тогава Илия каза на всичките люде: Приближете се при мене. И всичките люде се приближиха при него. И той поправи Господния олтар, който беше съборен; защото Илия взе дванадесет камъни, според числото на племената на синовете на Якова, към когото дойде Господното слово и рече: Израил ще бъде името ти. И с камъните издигна олтар в Господното Име..."³¹

И тогава Господ с твърде сериозен Глас ми каза:

"Кажете на всички, които искат във Вечността да бъдат с Мен, че Отец Ми днес заповядва възстановяване на Храма Си. И онези, които ще го възстановят, ще са Божиите пророци. Те са, които Аз съм родил и издигнал в познаването на Истината, за да се сбъдне писаното от пророка:

"И родените от Тебе ще съградят отдавна запустелите места; ще възстановиш основите на много поколения; и ще те нарекат поправител на развалините, възобновител на места за население..."³²

Ако Илия каза на Израил: "Приближете се при мене!", а Израил го послуша, то Аз заповядвам на всички, които чуват Гласа Ми:

Приближете се към пророка Ми, защото на него дадох да поправи падналата Давидова скиния! Приближете се при пророка Ми и отвърнете очите си от лъжепророците на Езавел. Защото лъжепророците на чародейката ще продължат да мамят сърцата ви с дипломите си, с конференциите си, с тщеславието си, с греха си, с гордостта и надменността си. Но онзи, който ще въздигне събореното, ще го направи със Сила от Отца Ми. Сила, която ще смути всичките слуги на дявола. И понеже познавам лукавството и злобата на Езавелините слуги, то затова ще допусна върху служението на слугата Ми Стефан да се излее всичката злоба, всичката ярост, всичката неправда и всичкото чародейство. Точно така, както и Пророк Илия, след като приготви приноса си, заповяда да го залееят

---

³¹ (3 Царе 18:30-32)

³² (Исайя 58:12)

с вода, да повторят заливането с вода, и да потретят дори, та дано Огънят на Отца не успее да го подпали. Но ето, казвам на всички, които обичат да се наричат "пастири" и да доят овцете за себе си:

Не заставайте против Пътя на Пророческия Дух на Отца Ми! Не хулете слугата Ми! Не говорете извратености, с които да погубвате сърцата си! Не спирайте Делото на Пророческия Дух!

Защото колкото и вода да излеете от непокаяните си сърца върху чистото слово на пророка Ми, то скоро ще дойде часът на вечерната жертва и вечерния принос. И тогава Огънят на Отца Ми не само, че ще изгори всеизгарянето, но ще пояде всичката вода и всичката съпротива, която имате днес не просто против човека, но против Оня, Който го е изпратил.

Аз, Господ и Бог Исус Христос, свидетелствам на всеки, който чете тази пророческа книга, че Огненият изпит на планината Кармил е духовен преобраз на днешния изпит, който Отец Ми прави чрез Словото на Пророческия Дух, за да се явят тайните на сърцата ви!

Аз, Господ и Бог Исус Христос, свидетелствам на всеки, че ще го позная като един от Моите, ако го видя достоен и верен именно на планината Кармил. Защото Кармил ще рече "плодородие". А главата на невястата Си Аз съм познал и видял именно като плодородна:

"Главата ти върху тебе е като Кармил, и косите на главата ти, като мораво..." ³³

Колкото до онези, които си вярват, че са пророци, а сърцата им са пълни с теология, алчност и лукавство, то върху главите на такива непременно ще се стовари острият Меч на Пророческия Дух. И Аз ще заповядам над нечестивите същата съдба, каквато извърши Пророк Илия с Вааловите пророци при потока Кисон. Вижте случилото се при този поток. И нека пияните изтрезнеят, а спящите да се събудят, докато все още не съм затворил вратите при Пътя..."

След последните Си думи Господ насочи ума и сърцето ми към случилото се с Вааловите пророци при потока Кисон. Затова нека насоча вниманието ти там.

---

³³ (Песен на песните 7:5)

5. ПОБЕДАТА НА ПЪТЯ

(ИЛИ ЗА ПРОРОК ИЛИЯ В КИСОН)

Братко мой! Знаеш ли каква е най-голямата трагедия на последните поколения от християни?

Трагедията е тази, че не познават Сърцето на Отца. Трагедията е тази, че за земния човек няма по-важно място от земята. Всичките видения на земните започват от земята и приключват на земята. Всичките им мечти започват от земята и приключват със земята. Никой от тях не мисли, че в този свят човекът е само един пътник. И не е важно дали си пътник, а какъв е пътят, по който вървиш.

За последните десетина години Господ дойде като велика Светлина в живота ми. Той дойде да ми каже, че всички, които сме повярвали в Името Му, все още не сме започнали живота си за Него. Всичко на тази земя е все още една подготовка, една генерална репетиция преди да дойде Вечното Царство и Вечния Живот на Исус. Ето тук трябва сериозно да се замислиш. Защото дяволът има земята, а на теб Исус дойде да ти подари Небето. Дяволът господарува и владее над този свят, но онзи светъл и прекрасен Сион, далече по-горе, е място където той не владее.

Аз не искам да си представя, че мнозина така лекомислено ще се откажат от Вечния Живот, за да спечелят едно мимолетно удоволствие на "хубав" земен живот за няколко години. Защото върху сърцата на такива ще се стоварят съдбоносните думи на Исус:

"Понеже какво ще се ползва човек, ако спечели целия свят, а живота си изгуби? Или какво ще даде човек в замяна на живота си? Защото Човешкият Син ще дойде в славата на Отца Си със Своите ангели; и тогава ще въздаде всекиму според делата му..."³⁴

Дяволът не би бил толкова силен, ако Отец не му допуска днес той да изпита целия свят. И князът на тъмнината наистина е впрегнал всичките си усилия, за да заблуди и убие колкото е възможно повече човеци. А от древността и до днес най-ефективното оръжие, с което можеш да убиеш и

---

³⁴ (Матей 16:26-27)

прободеш, е мечът. В тази глава аз искам да ти покажа виденията, които ми даде Исус, за да просветли сърцето ми относно случилото се при потока Кисон.

След категоричната победа на Пророк Илия при планината Кармил стана така, че сред Израил настъпи изтрезняване. Хората разбраха, че тази Езавел, за която се беше оженил земният им цар, не е никаква пророчица на Бог Отец, а нечестива измамница, която със силата на своя чар бе станала маша в ръцете на дявола. Маша за убийства и измами. Маша, с която бяха избити стотици Божии пророци, а на тяхно място лукавият постави лъжепророците на Ваал. Можеш само да си представиш как хилядите хора са бързали да хванат и вържат разтрепераните лъжци, а след това да ги предадат на Пророк Илия. По-интересен остава фактът, че Илия не се разправи със слугите на Ваал на мястото при планината Кармил, но ги заведе при потока Кисон и там ги изкла. Това решение на Пророка не е случайно, но има вътрешна духовна причина, която искам да ти разкрия. Защото докато размишлявах над случилото се с Вааловите пророци, Господ отново дойде над мен и говореше на сърцето ми:

“Виждаш ли, че Отец Ми даде на Илия една от най-знаменитите победи, които слуги на Небето са имали против дявола? Помисли тогава как Пророк Илия бе вътрешно мотивиран да изколи толкова много лъжепророци и то при потока Кисон? Нима мислиш, че Илия бе движен само от писаното “Зъб за зъб, око за око”? Нямаха ли действията на Божия слуга един по-дълбок духовен мотив, а не просто възмездие и отмъщение?”

“Господи мой! Библейският текст е толкова кратък, щото без Дух на мъдрост и на откровение не бих разбрал нищо повече, освен факта на вече писаното...”

“Виж тогава и скритото! Защото то е много нужно на Моите чедра. Виж самото пленяване на лъжепророците и онова, което стори Илия спрямо тях, миг преди да отреже главите им...”

След думите на Исус пред сърцето ми се появи видение. Аз виждах всичките онези четиристотин и петдесет Ваалови пророци, които бяха вързани с въжета. Хората край тях ги блъскаха и заплюваха, а Пророк

Илия ги наблюдаваше с особено остър поглед. В един момент Илия вдигна ръката си, за да усмири ожесточените израилтяни, които бързаха да въздадат на Вааловите слуги. И тогава пророкът на Отца се обърна към Вааловите пророци и ги попита:

“Ще се покаете ли поради блудствата си и злото, което сторихте на Израеля? Ще се покаете ли, че стояхте на Езавелината трапеза и вършехте злото, което тя искаше от вас?”

Тогава един от Вааловите пророци, който бе на най-голяма почит сред останалите, погледна със злоба към Илия и му каза:

“Даже след знамението с огъня ние продължаваме да държим на Езавел. Тя е пророчица на върховния бог, толкова силна, колкото бе и пророчица Девора, която слушаха бащите ни. Защото пророчица Девора даде победата на Варака. И пророчица Езавел ще даде нашата победа...”

Казаното от Вааловия слуга бе толкова мерзостно и изява на такова предизвикателство към Бога и Отца, щото в следващия миг Пророк Илия падна на нозете си и като вдигна ръцете си към Небето, извика:

“Отче, нека стане явно днес пред Тебе, че тия човеци похулиха Името Ти и се поругаха с Волята Ти. Те не се покаяха от Твоите знамения при вечерния принос! Те решиха, че Езавел от племето Сидон има същата сила, каквато Ти някога даде на слугинята Си Девора. Моля Те, Отче! Ти отсъди съдбата на тези люде, понеже са нечестиви и коравовратни...”

В отговор на молитвата на Илия Отец изпрати Ангел Господен всред самото множество, който посочи с жезъла си самозвания пророк и каза:

“Ако устата ти са говорили според Истината, нека Езавел ти даде успех при потока Кисон, както Бог чрез Девора даде успех на Варак против Сисара при същия поток. Но ако устата ти са говорили лъжа, нека се отсекат главите на теб и цялото ти множество, защото вие вдигнахте ръка против Божия Помазаник. Нека онова, което Господ на духовете ще извърши при потока Кисон, покаже кои уста са говорили Истината Му и кои не...”

След тези думи Ангелът Господен изчезна, а Пророк Илия подкара цялото множество към потока Кисон.

Видението ме остави без дъх. Чак сега разбирах, че ако Илия заведе Вааловите слуги именно при потока Кисон, то бе, за да може сам Бог да унижи самозваната пророчица. И тогава попитах Господ:

“Господи Исусе! Защо тази дълбока тайна липсва в библейския текст?”

А Исус се усмихна и отговори:

“Слава за Отец е да скрива всяко нещо. А слава е на царете да издирват работите. Тази тайна, която се разкрива във видението, което ти дадох, е само и единствено в Божия Суверенитет. Понеже грехът на Вааловите пророци е именно грях, с който се хвърля укор против Личното право на Отец Ми да избира съдове според Волята Си. Ако мнозина в Израил в онова време бяха заблудени от дявола да възприемат Езавел като една, която стои в духа и призванието на Девора, то става ли ти ясно защо са толкова съвършени съдбите на Отца? Някога Девора даде победата на Варак при реката Кисон, като му каза:

“Не заповяда ли Господ Израилевият Бог, като каза: Иди, оттегли се в хълма Тавор и вземи със себе си десет хиляди мъже от нефталимите и от завулонците; и аз ще прекарам при тебе, при реката Кисон, Сисара, началник на Явиновата войска, с колесниците му и множеството му, и ще го предам в ръката ти?” ³⁵

Ето така Вааловите пророци имаха самочувствието, че тяхната Езавел непременно ще превъзмогне над Илия, понеже дяволът ги бе излъгал да я считат за толкова силна, колкото беше и Девора. Затова Илия ги заведе при Кисон, като им каза:

“Живият Бог, Комуто служи с духа и сърцето си, Той сега ще ви въздава, а вие викайте към Ваал, който при планината Кармил не ви чу. Може пък сега при потока Кисон да ви чуе и да изпрати Езавел да ви спаси...”

Тогаваш мечът на Пророка, който той усилено бе въртял при потока Херит, се развъртя, за да паднат отсечени всички онези глави, които бяха пълни с измамата на дявола. И ето такива са тайните на Божия Пророчески Дух. Тайни, които днес давам на

---

³⁵ (Съдии 4:6-7)

малцината, които слушат Гласа Ми. Тайни, които давам на онези, които приеха пророк в името на пророк, за да получат и награда на пророк. Но ако за чистия всичко е чисто, за нечистия всичко е нечисто. Защото днешните слуги на Езавел, които са теолозите, непременно ще повторят греха на Вааловите пророци и няма да се покаят и отрекат от дипломите и университетските си образования. Затова те ще бъдат отсечени от Меча на Пророческия Дух. И на този последен поток Кисон, където Отец Ми заповядва Своето възмездие над коравовратните и непокорните, ще има не четиристотин и петдесет, но хиляди по хиляди слуги на Езавел.

Затова Господ вашият Бог ви казва:

Ако някой не Ме послуша при Галаад, нека Ме послуша при Сарепта Сидонска! Ако някой не Ме послуша при Сарепта Сидонска, нека Ме послуша при Кармил! Ако някой не Ме послуша при Кармил, то на такъв ще въздам при Кисон!

Колкото до тези, които твърдо и ревностно следват Пророческия Дух на Отца, то те ще преживеят най-великото изливане на Святия Дух, което беше извикано от пророците на Отца Ми при върха на Кармил..."

6. ТРИУМФЪТ НА ПЪТЯ

(ИЛИ ЗА РОДЕНИТЕ ПРИ ВЪРХА НА КАРМИЛ)

Братко мой! Иска ми се с тази книга Отец да те приближи до Сърцето Си. Иска ми се веднъж завинаги да разбереш, че Пътят на Спасението става толкова по-самотен, колкото по-здраво си хванал ръката на Исус. В тази тема ще говоря за върха на Кармил. Но преди да го сторя искам да бъдеш готов за най-великото откровение, което Исус ще ти даде.

В началото на тази книга аз ти казах, че за повечето християни вярата в Бога отговаря на това да са малки борчета, които взимат за пример растящите край тях гъби. Но гъбите, освен, че са ниски, твърде често са и отровни. Докато примерът, с който е заредена тази книга, цели да ти покаже само едно:

Превъзходната Сила на Бога, която идва в сърцето точно тогава, когато се откажеш от човешките пътища и потърсиш Пътя на Пророческия Дух!

Аз не зная дали някой си дава сметка колко пагубно и гибелно е за Божия народ да отхвърля слугите на Отца и да плюе по книгите им. Та не разбира ли този народ, че така отхвърля и плюе самото Божие Сърце? Защото, кажи ми, кои други служители да са мъжете по Сърцето на Бога, освен тези, които приемат Пророческия Дух? Зная, че може да кажеш:

“Има и други служители освен пророците! Има петкратно служение! Давид не беше пророк и въпреки това беше мъж по Сърцето на Бога!”

Вярно е, приятелю мой! Но към същият този цар Давид Отец показва благоволенията Си, като изпрати в дома на баща му Есей пророк Самуил, който го и помаза със Святото Миро. Сам виждаш, че преди да стане Давид мъж по Сърцето на Бога, то Отец Му изпрати слугата Си, който вече е станал мъж по Сърцето Му. И не слушаше ли Давид пророците на Отца? Не се ли покая, когато пророк Натан го изобличи за злото, което стори спрямо Урия, който бе законен мъж на Витсавее?

Мога да ти кажа, че всеки, който е приемал слугите на Отца, непременно е печелил Божието благоволение. Аз не зная някога Господ да ми е давал по-амбициозна и трудна задача от тази - да видя живота на

Пророк Илия не през моите, а през Божиите очи. Но, вярвай ми, чувствам се истински щастлив, защото за себе си знам, че всичките богатства и красоти на цялата Вселена бледнеят пред сладката мисъл, че Отец би те приближил до Сърцето Си и би те поставил до Самия Него. А Илия живее там, до Сърцето на Отца. И заедно с Моисея е като сладко благоухание за Божието Сърце. И като помислиш, че днес Святият Дух стои зареден с духа и силата на Илия, то кажи ми:

Има ли по-прекрасна привилегия да станеш участник и свидетел на великите дела на Божия Пророчески Дух? Има ли по-прекрасна привилегия от тази - да тръгнеш по стъпките на Пророк Илия, за да извървиш Пътя, който той извървя?

Някой може да ти покаже привилегиите, които му дава дипломата му. Друг - привилегиите, които му дава мазното лицемерие и блюдолизничество. Трети – привилегиите, които му дава поклонът пред Мамон, наречен за удобство "финансов просперитет". Но има само една привилегия, която Отец е подпечатал с огнени коне и колесници от Небето:

Привилегията да се качиш на връх Кармил и да родиш сърцата в пророческото благовестие!

Ето този връх Господ Исус ми разкри във видение. Ето този връх ме накара да се почувствам като най-щастливият бор в Божията планина.

Нека ти кажа какво видях, скъпи ми братко:

Видях планина, която беше толкова висока, щото върхът ѝ буквално се връзваше в синевата на Небето. Тогава Исус, Който стоеше до мен, вдигна дясната Си ръка, и, като посочи върха, ми каза:

"Всеки, който приеме Пророческия Дух на Отца Ми, има съдбата да се изкачи на този връх. Защото там, горе, е Сърцето на Отца Ми. Там, горе, е съвършеното Му благоволение и Велика Слава. Тръгни с Мене, защото искам да ти покажа върха на Кармил и онова, което Пророческият Дух в Илия стори там..."

Така Господ хвана ръката ми и двамата с Него полетяхме нагоре. Колкото по-нагоре се изкачвахме, толкова по-светло и възвишено ставаше мястото. И ето, че накрая аз видях върха и Пророк Илия, който стоеше там със слугата си. Тогава Господ отново ми каза:

“Върхът на Кармил е мястото между Небето и земята, сиреч, проломът, в който водените от Пророческия Дух ще влязат, за да ходатайстват за всички църкви и вярващи. Върхът на Кармил е мястото, където Отец Ми изпълнява всяка молитва...”

Погледнах към Пророк Илия и слугата му и казах на Господа:

“Исусе! Това ли имаше предвид Апостолът Ти Яков? Понеже той писа на вярващите:

“Голяма сила има усърдната молитва на праведния. Илия беше човек със същото естество като нас; и помоли се усърдно да не вали дъжд, и не вали дъжд на земята три години и шест месеца; и пак се помоли и небето даде дъжд, и земята произведе плода си...”³⁶

“Точно това имаше предвид Яков. Но в думите му има по-голяма дълбочина, отколкото някой би помислил. Защото много по-важно от това да се молиш е фактът, че това е усърдната молитва на праведник. Ти знаеш ли кой е праведник?

Запомни от твоя Господ, че праведен е онзи, който Отец Ми е намерил за праведен. А Той намери именно Илия за такъв и затова благоволи да го въздигне на върха на Кармил. Виж тогава, момчето Ми, какво прави Илия...”

Погледнах във видението към пророка и забелязах, че той се наведе и постави главата си между коленете си. И тогава в далечината на небесната синева се забеляза малък облак, който наподобяваше човешка длан. А Исус, като ми посочи облака, каза със сериозен глас:

“Виждаш ли тази облачна ръка? Виждаш ли как пръстите ѝ са обърнати към земята?”

“Да, Господи! Виждам това!” - отговорих аз, а Исус продължи:

“Всичко, което ти давам да видиш тук, е пророческо видение за грабването на Църквата и за ролята на Пророческия Дух, Който ще подготви участващите в това грабване. Затова Илия, който виждаш в това видение, не е Илия, но е Пророческият Дух на Отца. А слугата до Илия олицетворява слугите на Пророческия Дух, между които си

---

³⁶ (Яков 5:16-18)

и ти. Затова гледай на самото видение и нещата, които сега ще сторя...”

След думите Си Господ се отдели от мен и отиде в самото видение при коленичилиия Пророк, който беше коленичил и поставил главата между коленете си. И когато Исус простря ръка към молещия се Пророк, то тогава всичко около пророка се обгърна в ослепителна светлина. А в това време облакът, който приличаше на човешка длан, бе твърде близо до върха на Кармил. Тогава стана чудо. Изсред светлината изскочи кошута, която с бърз скок скочи в самия облак. Видението ме изумяваше. Питам се каква е тази кошута, която изскочи из светлото сияние и не можех да си я обясня. Затова извиках към Господа:

“Исусе! Помогни ми! Не мога да разбера видението Ти!”

А Господ направи видението да се прекъсне и отново застана до мен, като ми казваше:

“Ти стана свидетел на една от най-големите тайни на Божия Пророчески Дух и е съвсем естествено да не можеш в първия миг да разбереш всичко. Затова слушай твоя Господ и запечатай цялото видение, като най-великата изява на Божия Пророчески Дух.

Каж ми сега: Какво забеляза във видението?”

“Господи, видях как Пророкът се наведе и коленичи, а после пхна главата между коленете си. След това Ти отиде при него и всичко се обви в Небесна Светлина. И тогава, докато Ти и Пророкът стояхте в сиянието, стана така, че облакът, подобен на ръка се приближи до върха на Кармил, а изсред сиянието изскочи една кошута и се шмугна в самия облак...”

“Ето, че си забелязал всичко, което е трябвало да забележиш и не си пропуснал нито една от подробностите. А сега помисли:

Коя е Църквата, в която Аз благоволя? Не трябва ли тя да е жена по Сърцето Ми?”

“Разбира се, Господи! Църквата наистина трябва да е невеста по Сърцето Ти!”

А Исус продължи:

“Нека знаят всички, които Ме обичат и се наричат с Името Ми, че Аз никога няма да имам друга жена, освен жената по Сърцето на

Отца Ми! Онази, която е по Сърцето на Отца Ми, е и по Моето Сърце. Аз и Отец едно сме! Спомни си тогава какви думи говореше някога Отец Ми на Соломона, за да покаже истинското отношение на мъжа към жената...”

Самите стихове от “Притчи” вече блестяха пред очите ми и затова казах:

“Господи! Соломон говори в “Притчи”, като казва:

“Да бъде благословен твоя извор. И весели се с жената на младостта си. Тя да ти бъде като любезна кошута и мила сърна...” ³⁷

“Трябва ли тогава да се чудиш защо от светлото сияние излезе кошута и скочи в облака? Не утвърждава ли днес Пророческият Дух на Отца Ми именно жената на Младостта Ми? И ако пророците на Отца Ми са говорители на Гласът Господен, то не е ли писано, че:

“Гласът Господен прави да раждат кошутите, и оголва лесовете. А в Храма Му всеки възгласява: Слава!” ³⁸

Не обикнах ли Аз онази Моя Невяста, в която се влюбих, докато бях сред вас на земята? Но виж още по-дълбокото, което ти разкрива видението. Защото тази Моя Невяста наистина е кошута, родена от Гласа Господен и на нея е дадено да ходи из височините на Кармил. Помисли защо пророкът коленичи и наведе главата си, като я сложи между колената си?”

Въпросът на Господ беше като отварянето на светла врата. И тогава Му казах:

“Господи, това коленичене и навеждане беше нужно, за да се родят мнозина в пророческото благовестие. Защото за тази кошута, която изскочи от сиянието, някога Отец каза на слугата Си Йов:

“Забелязваш ли кога раждат кошутите? Преброяваш ли колко месеца изпълняват те? Или знаеш ли срока за раждането им? Когато се навеждат, раждат малките си, освобождават се от болките си...” ³⁹

“Чак сега разбирам, Господи, защо Пророкът се наведе и постави главата между колената си! Понеже това е духовно иносказание за делото на Пророческия Дух и за раждането на последната Ти кошута на земята.

---

³⁷ (Притчи 5:18-19)

³⁸ (Псалом 29:9)

³⁹ (Йов 39:1-3)

Защото само чрез делото на тази кошута ще се родят онези, които Ти ще направиш да ходят по височините на Кармил и да бъдат нозете им като нозете на елените...”

Исус се усмихна и погали главата ми. А после каза:

“Блажени всички, които са непразни от Пророческия Дух! Блажени всички, които като Пророка ми Илия и като Апостола Ми Павел, са в родилни болки, докато Аз се изобразя в сърцата на вярващите! Иди и дай на братята и сестрите си това пророческо слово. Защото късният дъжд на Святия Дух вече вали. И облакът на грабването ще се види скоро като малка човешка длан по синевата на Небето. А Сам Отец Ми е вдъхновил да бъде записано, че този облак е колкото малка човешка длан. Защото Отец Ми познава Своите Си! И на всички, които любят слугите Му пророците, Сам Той ще каже в сърцата им:

“Ето, на дланите Си съм те връзал; твоите стени са винаги пред Мене. Чедата ти ще дойдат набързо, а разорителите ти и запустителите ти ще си отидат от тебе...” ⁴⁰

Блажени и Свети тогава всички, които пребъдват по върховете на Кармил! Блажени и Свети тогава всички, които Пророческият Дух е извисил в Съвършено познаване на Господ вашия Бог!

Защото Моята Жива Църква е кошута по върховете на Кармил! Защото Моята Жива Църква е бедната вдовица, която не се уплаши от огнените пещи на Сарепта Сидонска!

Защото Моите чеда са човеците, в които Отец Ми явява великите дела на Пророческия Дух!

Защото във всеки от вас трябва да живее примерът на Илия, Духът и Силата на Илия, за да извървите Пътят, Който той извървя! И когато стигнете върха на Кармил, върха на всяко плодородие в сърцата си, тогава Сам Бог ще ви даде да родите и утвърдите чедата на пророческото благовестие!

Аз ви чакам тук! Аз ви искам на върха!”

---

⁴⁰ (Исайя 49:16-17)